

1946 יי' ט' תרמ"ו
ט' ט' ט' ט'

29.10.42

DOL 402

להין העתק מכתב שנשלחו בשעטו — ב"ח בחשוון תש"ג — עליידי המחלקה
המודנית בירושלים, למשפחות השוכנות:

19.10.42

בראשית שנת 1941 נתקשה הסוכנות היהודית על ידי המפקדה הבריטית
הראשית בມזרחה ההיינון לגיים מספר מתנדבים נבחרים לתפקיד צבא נועשיה
מכונן להכשרת מזימות האויב בסוריה לפני ליבושה בידי בעלי הברית.
בנכם היה בין אלה שנענו לקריאה והתנדבו לפעולה. המתנדבים ידעו היטב

את טבע השירות ואות הסכנה הכרוכה בה.
ביום 18 במאי 1941 יצא קבוצת המתנדבים, עשרים ושלשה במספר, יחד
עם קצין בריטי, מוסמך ומנוסה, לביצוע השירות. מאז געלו האנשים ועקבותיהם
לא נודעו.

שלטונות הצבא המוסמיכים בוגלו חקירות ממושכות לגליל הגליל התעלומה.
הסוכנות היהודית מצדה התאמצה אף היא לבירר את גורל הקבוצה. כל האמאדים
האלה לא נשאו, לדאגוננו, כל פרי.

בכתב מס' 19 באוקטובר 1942 החיע לנו המשרד המוסמך במקודה הראשית
למזרחה תיכון את הדברים הבאים:
„תזכרו כי ב-18 במאי 1941 יצאו מ חיפה 23 איש שנתגאים על ידם, תחת
פיקוחו של מיר, לבצע פוליה מלחמתית חזובה בקשר עם המערה בסוריה,
אחרי בירור מדויק וחקרות ממושכות הנני מצטרף להודיעם כי כל
האנשים האלה נעדרים וכי אין סוד לתקוות מתבלת על הדעת שם עודם
בחיים.“

רצוני להביע הערכתי העמוקה לרוח העוז והגבורה אשר דחפה את האנשים
האלה לקבל על עצם את השירות המסוכנת הזאת מטעם שלטונות הצבא
הבריטיים. הויאלו נא למஸור לקרוביהם את רגשי הערכתנו וצערנו העומקים.“

בשם ההסתדרות הציונית העולמית והסוכנות היהודית לא"י הנני מביע
את דאבון לבנו הגדול על שרכם, עם זה הננו גאים על הגילוי הנהדר של רוח
גבורה והקרבה שפועמה בלבכם והנעה אותן לkadush שם ישראל בהחלצו למלחמה
נגד אויבו בנפש.

הנני להוסיף, כי אף על פי שהכתב שתקבל מהמקודה הראשית אינו מנייח
מקום לתקווה כי מישחו מחברי הקבוצה נותר בחיים, הרי שיש לב לעובדה שבי
חברי הקבוצה נחשבים לנערדים ואין עדיין ראייה עובדתית להיוותם חללים, החלם.
לדוחות כל פירוט על מעשה הקבוצה וכל הספק פומבי לחבריה עד לאחר המלחמה

בכבוד רב, ובשתתפות עמוקה
(חתום) מ. שרתון
הנהלת הסוכנות היהודית לא"י